

ժուրըին: Ի խորս ալական մեղապարտըն անկան» (Առաք. ողբ.):

ԱԼԵՐՈՏ.ի.աւ. ալերալից, ալիւրով լեցուած. farinosus. «Չորձն ալերոտ դժուար թափի» (Մով. պատ.):

ԱԼԵՖԵԿ.ի.աւ. որ կը կտրէ ալիքները. (Տաղ.):

ԱԼԷԼԻՅ. ալիքով լեցուած, undosus, fluctuosus. «Ծովն ալէլից ունոյր» (Քաղ ?):

ԱՅԱԿԵՂ.ի.աւ. տանիքի ստորին մասը ուր կաթիլները կ'իջնան. «Տանեացն յենու ախաւեղ» (Աշխ. կգ.):

Նոր Հայկազեան ունի ախաւեղագէս, որ կը նշանակէ սիւնի զլուխ, խոյակ:

ԱԿԱՆԱՅԵՐ.ի.աւ. որ ահուներներ կը բերէ կամ կը պարունակէ: Gemmifer.

ԱԿԱՆԱԶԱՐԳ. ահուներով զարդարուած. gemmis ornatus. «Չգլուխն ահանազարդ թագիւ վայելչացոյց» (Պատ. Հայ.):

ԱԿԱՆԱԼԻՅ. ահուներով լեցուած «Չթագն ահանալից եզ ի զլուխ Տիրանայ» (Պատ. Հայ.):

ԱԿԱՆԵՄ. նայիլ, ահանել, աչքով հսկել. «Հովիւք ալանեսացն զՏօտս իրեսանց» (Յակ. Ճառ. ժԳ.):

ԱՂԵՑԱԻ, որ ունի աղիքի և փորոտիքի ցաւ. «Աղեցաւ և լերդախոց լինելով» (Ստ. Պ. ԿԸ.):

ԲԱՍՏԵՌՆ.ռան. վրան ծածկուած փորրիկ կաւր՝ որ երկու ջորիներու վրայ կը դնեն. basterna, lectica. յն. «Նախնեաց վեհքն բաստեռամբ Էրբեմն շրջէին» (Պատ. Հայ.):

ԳԵՏՆԱՍԱՐԳ, պարտէզի խոտ որ սարդի տերեւներ ունի:

ԳԵՏՆԱՐՄԱԻ. ծառ մը արմաւենիի նման, բայց լայն տերեւներով. (Մեկ. Ծնն.):

ԳԹԱԻՈՐ. որ գութ ունի. «Գթաւորը ինձ սղորմեաջիբ» (Ողբ. Ննջ.):

ԳԵՐԲԵՆԱԿԱՆ որ վեր է բնութեան ու ժերէն, supernaturalis.

ԳԻՇԵՐԱՅԵՐ. որ զիշերը կ'աւետէ. noc-tifer. «Մ'նչ զիշերաբերն մերձենայր Էրեկոյն» (Խ. պիտ. ձ.):

ԳԻՇԵՐԱՇԵՐՁԻԿ. որ զիշերը կը շրջի. «Ըմբանն գայրն զիշերաշրջիկ» (Չեն. պատ.):

ԳԻՋԱԿՆՈՒԹԻԿ, աչքը արցունքոտիլը. «Գիջակնութիւն ոչ տայ թոյլ տեսանել յտակ» (Հարց. գ.):

ԳԻՍԱԿԱՆՈՐ, որ զրսակ, մազ ունի. «Ետես խարտեաշ և զզրսակաւոր մանուկ» (Եզնիկ Խր.):

ԳԼԽԱԿՈՅՏ. ժողով ուր կ'ընտրուին և պիտկոսպոսներ կամ վանահայրներ. Capitulum.

Լեհական գաղթականութիւնը ըստ Հ. Ալիշանի կու գար Անիէն, Սիւէն: Ուրանինը հետերինն տարած են իրենց սեփականութիւնը եղող ձեռագիրներ: Նիկոլի ժամանակ կը համարուի որ հազարէ աւելի ձեռագիրներ կային Լեհաստան իւրով և ուրիշ քաղաքներու մէջ ուր ցրուած էին հայերը: Նիկոլ չարաշահութեամբ ցրուեց զանոնք, բայց դեռ շատ բան մնացած էր և Ստեփանոս կրնար օգտուիլ: Անոնցմէ յիսունի չափ ալ, կ'ըսէ Ալիշանի կան մեր ձեռագրատունը: Ռոշքեան ունէր ձեռքին տակ հետեւաբար պատկանելի քանակութիւնը նախնեաց գործերու, ուստի զարմանալի չէ, եթէ իր մօտ կը հանդիպինք բառերու, որոնք նոյնիսկ կը պակսին ՆՁԲ-ին մէջ:

Հ. ՄԵՍՐՈՊ ԶԱՆԱՇԵԱՆ

(Վերջ)

